

ศุภวัตร อินทะกุลาบ

๕๐ หลังสถานีรถไฟศรีธรรมภูมิ

อ. ศรีธรรมภูมิ

จ. สุรินทร์

“จนพบเขามาเรียนไปเกิดจะเกิดผล”

หนุ่มนักเลี้ยงโชคจากดินแดนอันทุรกันดาร มุ่งสู่แม่โจ้แดน
เขียว—ขาว—เหลือง อันเป็นสถาบันการศึกษาทางเกษตร ซึ่งเขาได้ไฝ
ฝันมานานแล้ว ร่างสันทายกอร่ามกับใจคอเยือกเย็นสุขุม ไม่ค่อยชอบ
ความเอิกเกริกในวงสังคมที่หรูหรานัก คุยน้อย แต่ชอบฟังมากกว่าพูด
เขาชอบทำอะไรเป็นคนที่มีเหตุผลเสมอ การงานก็ขยันขันแข็ง ชอบฟัง
ดนตรีและรักธรรมชาติมาก สัมกับที่เขารักและชอบคลุกคลีอยู่กับการ
เกษตร นวนิยายเป็นเพื่อนที่ดำหรับเขาเมื่อมีอารมณ์คร่ำครึ การ
เรียนก็พอไปได้ ดำมปีในแม่โจ้ได้สร้างให้เขาเป็นသူผู้ขายอย่างแท้จริง
และทำให้มองเห็นโลกกว้างขึ้นอีก เขาชอบเคารพนับถือบุคคลที่รักความ
ยุติธรรม พุดจริงและต้องทำจริงด้วย ดำหรับอนาคตของเขาแล้ว พวก
เรายังหาขโมยไม่ได้ เพราะเขามักจะพูดว่า “ยังไม่แน่ คอยดูก่อน”